

8. KVĚTEN 1945

Milí přátelé historie,

co se nám vybaví, když se řekne 8. květen? V podstatě se jedná o státní svátek, den volna, kdy nechodíme do školy a do práce. Navíc letos máme 8. května v sobotu, to znamená zavřené obchody – a to je velká tragédie, protože všichni umřeme hladu.

My však máme na mysli jiný 8. květen, nebo spíše 9. květen, a to v roce 1945. Tehdy byl 8. květen úterý, a 9. květen středa.

Po smutných výročích, 30. září - Mnichov, 25. únor – Vítězný únor, 15. březen – obsazení Československa, konečně datum, které vzbuzuje trochu optimismu, radost a očekávání lidí, kteří přežili.

V tento den, vlastně díky moskevskému času až 9. května skončila nejstrašnější válka v Evropě, která kdy byla, a doufejme, že se již nikdy nebude opakovat.

Prezident Beneš prohlásil: „V Praze se válka začala a v Praze se i skončila“. To znamená, že pro nás začala v podstatě válka již Mnichovskou tragédií – vlastně jako první postižený stát v Evropě a skončila právě v květnu 1945, kdy Praha jako poslední hlavní město, byla osvobozena.

Nemá smysl popisovat notoricky známá fakta, ani se dohadovat, kdo nás osvobodil a jestli došlo osvobození ze správné světové strany. Buďme rádi, že k osvobození vůbec došlo. Nacisté s českým živlem ve středoevropském prostoru nepočítali. 1/3 Čechů se měla poněmčít, asi 1/3 Čechů vystěhovat (do Patagonie) a 1/3 Čechů eliminovat – v nacistické ideologii znamenalo vyhubit.

Výsledkem šestiletého řádění Němců u nás bylo 360.000 mrtvých, z toho pouze 20.000 vojenských ztrát, zbytek byli civilisté. Nesmíme zapomínat na 78.000 zavražděných českých židovských spoluobčanů (46.099 v Osvětimi, 18.000 v Sobiboru, Belžeci, Treblince, ostatní nejde již dohledat, kdy a kde byli vlastně zabiti). Vzpomínejme a nezapomínejme. Kolik zmařených životů a kolik tragédií se událo? V dějepisném kroužku jsme dohledávali jednu – jedinou oběť, která v plynové komoře svojí statečností, v době své vlastní kruté smrti, zachránila snad více než 200.000 lidí. I díky ní se svět dozvěděl o zvěrstvích v Osvětimi. Její jméno pravděpodobně známe, jmenovala se Jana Gärtnerová – 24 let, ale není možné tuto skutečnost již definitivně potvrdit, protože eliminace Židů byla tak dokonalá, že se ztratila její identita, včetně její fotky.

Nezapomínejme, kdo nás osvobodil. Rudá armáda. SSSR ztratil během války 27 miliónů lidí, to je nejvíce ze všech. Z toho bylo „jen 10 miliónů vojáků“, zbytek civilisté. To by si měli uvědomit i dnešní politici, kteří se dnes podbízejí poraženým a odstrkují vítěze.

Nezapomínejme ani na USA, její osvobození Plzně. USA vydali ohromné materiální a lidské úsilí, aby osvobodili Evropu.

Odsuďme pokusy o falšování historie, různé odborníky, kteří o této době nemají tušení, přesto se cítí erudovanými odborníky. Odsuzujeme odborníky, kteří tvrdí, že vojáci Rudé armády rabovali, kradli, znásilňovali ženy a dívky. Ano, mají pravdu, ale excesy se děly a dějí za každé války. Navíc se jedná o ojedinělé, ne pravidelné případy.

Poděkujeme všem, kteří padli za naši svobodu, naše vojáky na západě frontě, v severní Africe, Svobodovu armádu v SSSR.

Poděkujeme Velké Británii, která jako jediná vzdorovala Hitlerovi, když již ovládal celou Evropu. Poděkujeme SSSR, který přinesl oběť nejvyšší, poděkujeme USA, které v krátké době neuvěřitelně zmobilizovalo ohromné lidské i materiální zdroje. Poděkujeme ostatním státům, které bojovali proti Němcům s velkou zarputilostí, hlavně Titově Jugoslávii, státu, který ztratil asi 1,8 mil. lidí. Země, která nepřestala nikdy bojovat. DĚKUJEME.

Zamysleme se, co by se stalo, a zda bychom vůbec mluvili česky, kdyby válka dopadla opačně?

Mgr. Martin Kutálek

